

bund, der er tilstede, ikke egner sig til Dæmningsjord. Forholdene ere altsaa saaledes i Skjernaadalen, at det er umuligt for Befolkningen at gjøre Forholdene taalelige. Jeg vil derfor meget anmode det ærede Finantsudvalg om inden 3die Behandling at tage en saadan Beslutning, at en Bevilling kan blive given, for at Forholdene der kunne blive grundig undersøgte. Men der er et andet Forhold, der samtidig skulde ordnes, nemlig Sænkningen af Vandstanden i Ringkjøbing Fjord. Der er lagt mange forskjellige Planer i saa Henseende, som vilde koste større eller mindre Beløb. Nu er det saa naturligt, at den billigste Plan er den bedste, hvis den kan udrette det Samme som den dyre, men dette er ikke Tilfældet. Dvertimod vil den, der er den dyreste, forsaavidt som den fordrer de største Summer, dog utvivlsomt være den mest statsøkonomiske, da den vil fremkalde de største Fordele for Fiskeriet og for andre Interesser ved Ringkjøbing Fjord samt for Afvanding af Skjernaadalen. Man vil forhaabentlig ved den dyreste Plan kunne foranledige Udtørring af meget betydelige Arealer af Ringkjøbing Fjord; hvor store disse Strækninger vilde blive, derom er der forskjellige Meninger. Den første Plan, der herover er bleven udtastet, er af afdøde Ingenieurkapitain Nyholm, som androg, saavidt jeg husker, 2½ Million Rdl., altsaa 5 Millioner Kr., men heri var indbefattet en Nødhavn for Søfarende, men han antog, at der vilde derved indvindes ca. 20,000 Tdr. Land. Staten eier jo en meget betydelig Engstrækning, der har indbragt en Indtægt for Statskassen, der med Renter og Rentes Rente vel kan anslaaes til ca. 7—800,000 Kr., men der kan vist indvindes meget større Strækninger endnu, og de vilde ved Indretning af passende Kommunikationsmidler, der kunne fremhjælpe Afsetningen, kunne udbringes til meget betydelige Beløb, saa at der er Udsigt til, at en nøiagtig Undersøgelse vilde kunne føre til, at Staten endog med Fordel vilde kunne fremme denne vigtige Sag. Men for at man kan vinde Sikkerhed, vil der fordras en nøiere Undersøgelse af Forholdene i Ringkjøbing Fjord, dels om, hvorledes Vandstanden er, dels om den Sænkning i Vandstanden, der kan forventes vil være tilstrækkelig til at tørlægge disse Arealer, og hvor store disse Arealer vilde blive. Det er denne Undersøgelse, der er nødvendig for, at den store Udgift, Staten skal paatage sig, skal kunne ventes med Tiden at blive frugtbringende. Jeg vil derfor haabe, at Finantsudvalget ikke vil være betænkeligt ved at give en saadan dertil nødvendig Bevilling, da det er saa store For-

tagender, der skulle værdsættes, og som have et saa omfattende Formaal og maaste kunne være af stor bekunier Fordel for Staten, dersom Forholdene ere, som det er blevet antaget af Ingenieurkapit. Nyholm og Ingenieur Berg. Den Sidste har ment, at der kunde med Sikkerhed indvindes 10,000 Tdr. Land, som vilde repræsentere en meget betydelig Kapital, naar de overordentlig frugtbare Enge, der vilde fremkomme, kunne tilstrækkelig udtørres. Det vil jeg bede Finantsudvalget om at overveje, og jeg vil bede det om ikke at betænke sig paa at være med til at bevilge nogle Tusinde Kroner, for at der kan ske en nøiagtig Undersøgelse af disse nævnte Grunde, en Undersøgelse af, hvor høie og hvor omfattende de ere. Med denne Anmodning til Finantsudvalget og med Anmodning til den høitærede Indreminister, at han vil modtage en saadan Bevilling, hvis den tilbydes ham, skal jeg slutte.

Ordføreren (Holstein); Jeg skal i Anledning af den Bemærkning af den ærede Ordfører for Mindretallet, at det var urimeeligt, at Eleverne ved Landbohøjskolen selv skulde betale Udgifterne ved Undervisningen i Mikroskop, bemærke, at dette ikke heller er Tilfældet. Vi anse det ikke for nødvendigt, at Eleverne skulle betale Udgifterne, men vi finde det heller ikke nødvendigt, at der ved hvert nyt Sag, der skal indføres, foranlediges nye Udgifter eller endog Ansættelse af en ny Docent. Det er denne Bestræbelse, vi arbeide imod ved vort Forslag. Naturligvis hvor der foreligger virkelige Ophvsninger, der vise, at det er nødvendigt at give yderligere Bevilling, hvor Videnskabens Krav eller hvor Elevernes Tærv gjør det nødvendigt, har der fra Udvalgets Side vist aldrig været Uvillie imod at komme Landbohøjskolen imøde; men dette har indtil nu ikke foreligget med Hensyn til dette Spørgsmaal. — Den høitærede Minister var ikke tilfreds med og beklagede stærkt den Medsættelse, der har fundet Sted overfor Vandbygningsdirektørens Forbringinger om større Tilskud; men jeg skal dog bemærke, at der er sket meget betydelige Indrømmelser i saa Henseende fra Udvalgets Side. Der er forlangt som Forhøielse til Vandbygningsdirektøren først 1,200 Kr. aarlig til en Fuldmægtig, dernæst 1000 Kr. aarlig til Ekstrasriveri og Tegnearbejder m. m., og saa siges der: „Disse Beløb foruden det ovennævnte Beløb af 400 Kr. til Kontorlokalet for Vandbygningsdirektøren søges derfor bevilgede her“. Naar nu alle disse Beløb med Undtagelse af 500 Kr. bevilges, synes jeg, at der overfor Vandbygningsdirektørens Ønske om yderligere Hjælp er